

העלון טעון גניזה
עלון מס' 794
שבת כי תצא
שנת תשפ"ה

העלון מוקדש לעילוי נשמת

יוסף בן רבקה ז"ל
אולגה זימבול בת אמילי ז"ל
רבקה בת אולגה זימבול ז"ל
יעקב קיקי בן יסמיה ז"ל
חנניה בן אורלי ז"ל
דינה בת פורטונה ז"ל
אהרון בן מתתיהו ושרה ז"ל

לרפואה שלמה

כרמלה כונפסה בת רחל

ע"ש הצדיק המלוב"ן רבי ינון חורי זצוק"ל, זי"ע"א

יוצא לאור ע"י ארגון "חסדי ינון" 1700-720-500

זמני שבת פרשת כי תצא

רבינו תם	צאת שבת	הדלקת נרות	פגל המנחה	
ירושלים	8.14	7.33	6.23	5.44
תל אביב	8.12	7.35	6.40	5.46
חיפה	8.11	7.35	6.30	5.46
באר שבע	8.11	7.34	6.39	5.45

הפטרה: "רני עקרה"

ההלכה השבועית

הלכות ברכת מעין שבע

א. צבור המתפללים בבית חתנים או בבית אבלים, אין השליח צבור אומר ברכת מעין שבע, שלא נתקנה אלא בבית הכנסת שהיתה בשדה במקום סכנת המזיקים (מין בשלחן ערוך סי' רסח סעיף י'). והוא הדין למתפללים דרך עראי בבית דירה, שאין להם לומר ברכה מעין שבע. ובעיר העתיקה בירושלים בין החומות נוהגים שם לומר ברכה מעין שבע אף בבית חתנים ואבלים, שלרוב קדושתה, נחשבת כקדושת בית הכנסת.

ב. בעשרת ימי תשובה שהשליח צבור מברך ברכה מעין שבע בליל שבת, עליו לומר "המלך הקדוש שאין כמוהו", במקום שאומר האל הקדוש שאין כמוהו, כמו בתפלה שאומרים "המלך הקדוש". ואם טעה ואמר בברכה מעין שבע האל הקדוש שאין כמוהו, אם נזכר קודם שחתם את הברכה "בא"י מקדש השבת", חוזר לומר המלך הקדוש, וממשיך את כל הברכה, ואם לא נזכר עד שחתם "בא"י מקדש השבת" אינו חוזר.

חזון עובדיה

מטעמים לשולחן

על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים (כג, ה)

עמון ומואב אינם ראויים לדבוק בעם ישראל, מאחר שלא קדמו את עם ישראל בלחם ובמים, ולא גמלו להם, כפי שהיה ראוי להם בהיותם צאצאיו של אברהם אבינו, שהיה נותן מפתו לכל עובר ושב. הנה כי כן, מידת החסד הטבועה בנו בדמנו, הנה אחת מן המדות המאפיינות את עם ישראל, שהם בישינהם, רחמינים וגומלי חסדים, וביתר שאת היא מתגלה בשעותיו הקשות של עם ישראל. המעשה המופלא הבא, המופיע בספר "אמרו צדיק", יאלפנו בינה ודעת, וילמדנו עד כמה חייב כל אחד ואחד מן ישראל במידת החסד, וגם אם הוא אדם חשוב ונכבד מצד עצמו, אינו יכול לפטור את עצמו מן הנתינה הזו. היה זה בימי מלחמת השחרור, אימת הימים הורגשה היטב גם בתל אביב, כשתושבי נוה צדק וכרם התימנים חשו אותה על בשרם היטב, בשמשם מטרה ישירה לירי הערבים. בלית ברירה, כשגברו ההתקפות וקים היה חשש מוחשי לחייהם, החלו התושבים לנוס על נפשם, ולעקור מבתיהם פניהם אל תוככי תל אביב, כשמטרתם להתרחק יותר ויותר מן השכונות הגבוליות. בן לילה הפכו מאות משפחות מסודרות ומבוססות לפליטי מלחמה. הפליטים שוכנו בבתי הספר בעיר, במוסדות צבור ובכל מבנה פנוי, וברי המזל שביניהם, זכו להתארח בבתי קרובים שפתחו לפניהם את דלתות הבית ודלתות הלב. אחת מתוך אותן משפחות, פליטות נוה צדק, אשר מנתה אב, אם וארבעה ילדים, נמלטה מביתה לאחר חצות הלילה, תחת אש צולבת. כשרק מטלטלים ספורים עליהם, חלפו דרך שכונת כרם התימנים, שאף היא היתה חשופה לאש, וכשהם נושמים לרוחה מצאו את עצמם סוף כל סוף ברחוב אלנבי, והתקדמו באטיות אל תוך רחוב ביאליק. רק כעת התפנו ההורים לחפש מקום לשהות בו. הלילה היה עדין בעצמו, מותיר חותם אפל על רחובות תל אביב. הילדים החלו רוטנים על הדרך הארוכה ועל רגליהם הכואבות, וההורים נאלצו להציץ לתוך הבתים, לחפש איזשהו מבנה פתוח, כדי להתמקם בו. עד מהרה מצאו מבנה כזה, בדמות מרתף של בית פרטי. הדלת היתה פתוחה והילדים נדחקו פנימה, ההורים חדרו אחריהם, מגלים את המקום ריק מאדם. כשרק כמה ספסלים ושולחנות מצויים בו. כפליטים חשו עצמם כבעלי סמכות לפלוש, ומאחר שלא היו שומרי תורה ומצוות לא הוטרדו במיוחד מאיסור הגזל שמועבר בענין. סדרו לעצמם, איפא, מטות ומספסלים, ועד מהרה נדדו. כשהתחילו הילדים בבקרו של יום, הם הציצו החוצה בסקרנות, וכשהבחינו בגינה רחבת ידיים, מהרו לצאת מן המרתף ולשוטט בה בהנאה. רק כעת נגלו לעיניהם של חסידי האדמו"ר רבי ישראל מהוסיאטין זצ"ל, אשר נדהמו כליל, המרתף שייך היה לרבי, וכמותו גם הגינה, איך העזו הפולשים לחדור למעוז הקדוש הזה? תוך דקות ספורות התחלפה לה התדהמה בזעם על החוצפה והעזות בפלישה מעין זו, והחסידיים נמנו וגמרו בינם לבין עצמם, שמיד לאחר התפילה, יגשו אל אבי המשפחה, ויבהירו לו בצורה ברורה, שעליו להתפנות מן המקום באופן מיידי, וכי לא יעלה על הדעת שמשפחה שלמה תשהה במקום ותפריע לרבי הקדוש, ובפרט כשאינם שומרי תורה ומצוות, ואיש אינו יודע כיצד ינהגו בשבת. המשימה הוטלה על אחד מן החסידיים, ר' גרשון שמו, ומיד לאחר התפילה, הוא מהר לגשת לאבי המשפחה ועדכן אותו במקום המיוחד ש'בחר' עבור ילדיו. בתחילה הופתע האב, הוא לא העלה על דעתו, שהוא פולש אל בית הרבי ואל בית המדרש שלו, אולם כששמע את הדרישה הבלתי מתפשרת להתפנות, סרב בכל תוקף. "לא אטלטל את הילדים שוב", אמר נחרצות, "עד לסיום המלחמה, אני מתכוון להשאר כאן..." ובעזותו כי רבה הוסיף: "תגידו תודה, שלא נכנסתי לתוך הבית עצמו..." ר' גרשון, כמובן, לא הרים את קולו, ולא השמיע באזניו דברים בוטים, וכשראה שכל טעון משמיע וכל הצעה שהוא מעלה נדחים מיד, שב אל בני החבורה וספר על כשלונו השליחות. בשלב זה תססו הרוחות יותר, ולאחר דין ודברים ממושך, החליטו החסידיים, כי עליהם להזמין סבל, שיפנה את המשפחה בכח לאחד מן המרכזים הצבוריים שהוקדשו לפליטים. אחד המקורבים, ששמע על ההחלטה, בקש לערער בענין את הרבי, לספר לו על הארוע ועל ההחלטה, ושני מקורבים אחרים מהרו להכנס אל הקדוש פנימה ולעדכן את הרבי במתרחש. הרבי האזין לדברים בתשומת לב וכשהשתתק, אמר מיד: "האם האנשים הללו שתו כבר משהו הבקרו? האם הילדים קבלו משקה חם? הלא להם יש דין של 'אכסנאי שבא ליער' ועלינו מוטל הדין של 'על עסקי אכילה ושתיה שואלים אותו'... אחר כך, תוכלו להזמין את הסבל שרצייתם, אך הורו לו שבטרם יכנס אליהם יבוא אלי, רצוני לראות אותו". חסיד אחד מהר לגשת למטבח, להכין משקה חם ולהגיש לבני המשפחה, והאחרים מהרו להזמין סבל, רכסו את כפתורי חולצתו, שוו לו מראה מכובד משהו והכניסוהו פנימה. הרבי שוחח איתו דקות ספורות ביחידות. לאחר מכן יצא הסבל מן החדר, פנה אל המזכיר ואמר: "לעבודתי!". ר' גרשון הורה לו את הדרך למרתף, אחריהם החלו צועדים כל החסידיים שהשתתפו בדיון, ולמרבית תדהמתם, ליד גרם המדרגות הצטרף אליהם גם האדמו"ר בכבודו ובעצמו!... השתוממותם של החסידיים גברה מרגע לרגע, כשהבחינו שהאדמו"ר מתקדם גם הוא לעבר המרתף, ככל הנראה, הבינו, רוצה הוא לראות במו עיניו את הענין כולו בא אל סימון הטוב. הסבל נכנס פנימה, חסם בגופו את כל חלל המרתף ואמר משהו המשפחה היושבת בפנים. איש לא שלמות את דבריו, והחסידיים שצפו למאות ולהתנגדות בתגובה, הופתעו לראות אותם קמים מיד, מארגנים את צרורותיהם ומוסרים אותם מרצונם לידי הסבל. כעת פסע הסבל קדימה נושא את הצרורות, אחריו צעדה המשפחה כולה, ואחריהם - הרבי, כשבעקבותיו כל שאר המשתתפים... הסבל צעד לאורך הגינה,

המשך בעמ' האחרון

אהבתם את העלון? רוצים לקבל אותו כל שבוע עכשיו גם בדוא"ל ובואצפ?

שלחו אלינו את כתובתכם למייל: tifaret@hasdeyion.org או הכנסו ל- www.hasdeyion.org או בואצפ: 050-9580500

התברר שיש מחסור בקפה במדינה והוא הפך להיות המצרך המבוקש ביותר ביריד. תור ארוך של סוחרים עשירים השתרך סמוך לדוכנו של ראש הקהל, לאחר שהתפרסמה השמועה ביריד, שבידו סחורה טרייה ומשובחת של גרגרי קפה איכותיים, שהגיעו זה עתה מהולנד. הקונים הרבו במחיר ככל אשר ביקש, ובתוך ימים ספורים נמכרה כל הסחורה כולה. ראש הקהל מצא את עצמו בבת אחת עשיר גדול פי כמה ממה שהיה עד היום... הגביר לא ידע את נפשו מרוב התרגשות ושמחה. הוא היה סמוך ובטוח שכל זאת הביא עליו רבו הקדוש בתפילותיו ובברכותיו, ובזכותו הוציאו השם יתברך מבירא עמיקתא לאגרא רמא. בטרם פנה לשוב אל ביתו, סר אל סוחר היהלומים שבידו הגדול, ורכש יהלום יקר ומיוחד במינו, מתנה לרבו הקדוש, בעל החתם סופר. כשחזר ראש הקהל לפרשבורג פנה מיד לבית רבו. בשמחה ובהתרגשות גדולה סיפר על כל הניסים שארעו עמו, ושמחתו צרה יצא לפדות ולרווחה. תכף הוציא מהארנק מאה רייניש לפירעון חוב ההלוואה שלוהו לפני יציאתו לדרך. ועם זאת שלף מכיסו את היהלום הנדיר שהביא כמתנה לרבי הקדוש. החתם סופר נטל את היהלום לידי והחל לבוחנו מכל צדדיו וצידי צדדיו, היה זה אכן יהלום מבהיק ביופיו! החתם סופר התפעל עד מאוד מאבן יקרה זו במשך זמן רב והביט ביהלום שוב ושוב ודבר הרבה בשבחו ופארו הנהדר. לאחר מכן נטל את היהלום והחזירו ליד בעליו, ואמר "זו הרי היא ריבית מדאורייתא! אסור לי לקחתה". ונפרד מראש הקהל שחזר לביתו, שמח וטוב לב על כל החסדים שעשה השם יתברך עמו. התלמידים שישבו לפני החתם סופר באותה עת התפלאו כיצד החזיק רבם ביהלום היקר זמן ארוך כל כך, ונראה כמי שנבון בדעתו ורוצה בו, אכן הרי אם ריבית היא-היא עליו להחזירה מיד! החתם סופר שהבחין בפליאתם, פנה אליהם ואמר: "הסכיתו ושמעו את אשר ארע למורי החסיד שבכהונה מורנו הרב רבי נתן אדלר זצוק"ל" והחתם סופר החל בספורו: לפני שנים רבות בהיותי יושב לפני מורי ורבי הצדיק הגיעה שמועה אודות פריץ רשע שמצר לאחינו בני ישראל ורודף את היהודים בגזרותיו. מאחר שאותו הפריץ הכיר את הרב והעריכו הגיע משלחת מנכבדי יהודי המקום לבקש מרבי הקדוש רבי נתן אדלר לגשת ולהשתדל עבורם אצל הפריץ שיבטל את הגזרות הקשות כנגדם. הרב הקדוש נענה מיד ואמר שזהו עניין דחוף של הצלת ישראל וצריכים לצאת תכף לדרך אך לפתע החל לרדת שלג ולא נמצא אף בעל עגלה שיסכים לצאת במזג אוויר סגרירי שכזה. ציווה רבי נתן אדלר לתלמידיו החתם סופר שירבה במחיר הנסיעה ובעבור כסף רב בוודאי ימצא עגלון שיסכים לצאת לדרך. אכן נמצא בעל עגלה גוי גברתן שהגיע בכרכרה הדורה רתומה לשני סוסים אבירים ותמורת תשלום הגון נאות לצאת לדרך. השלג לא פסק כאשר יצאו הצדיקים הקדושים לדרך הוא נעשה כבד יותר ויותר ונערם בגובה רב בכל הדרכים. העגלון הוותיק מנוסה היה גם בדרכים משובשות שכאלו והוא תמך את דרכו בתוככי השלג אך באמצע הדרך נעשתה הנסיעה קשה מאוד והכרכרה שקעה בשלג הכבד ללא יכולת להמשיך בדרכה. "במצב כזה" אמר העגלון "אין ברירה כי אם לגשת אל העיר הסמוכה ולהביא משעם עד שני סוסים חזקים שבתורה שבאמצעות ארבעה סוסים איתנים נוכל לעשות את הדרך. נשארו אפיה הרב עם התלמידים ספונים בתוך הכרכרה הקפואה והגוי הלך להביא את הסוסים הדרושים. לא חלף זמן רב והנה נראה הגוי חוזר עם הבהמות והכריז בקול רם שהנה הוא רק רותםם אל העגלה וכבר ממשיכים לנסיעה לפתע פתאום קפץ רבי נתן אדלר החוצה כנשון נחש על השלג הכבד ורק מגפיים על רגליו והוא קורא לתלמידיו החתם סופר לקפוץ אחריו מיד החוצה והחל לרקוד עמו כך בשלג ריקוד סוחף בשמחה עצומה. החתם סופר התפלא מה קורה כאן, למה הרבי נחש כך שמח? רבו הקדוש הפנה את תשומת ליבו אל הבהמות "הבט נא וראה מה הביא עמו העגלון!" התברר שבמקום שני סוסים הביא שני שוורים חזקים! סוסים הוא כנראה לא מצא ועתה, משקשר את השוורים הללו ביחד עם הסוסים למשון את העגלה הרי חל כאן איסור דאורייתא מפורש "לא תחרוש בשור ובחמור יחדו!" בנענוע קל שיתנועעו יושבי העגלה וינהיגו מכוחו את השור עם הסוס ניתן לעבור חלילה באיסור דאורייתא גמור! "מעולם לא זכיתי לקיים מצווה זו!" צהלו פניו של רבי נתן אדלר "הנה עתה בזכות מסירות הנפש שיצאנו לאותה מצווה של הצלת נפשות ישראל זכינו מן השמיים למצווה נדירה נוספת זו!" ומה מאוד גדלה שמחתו כל אותו היום על שקיים מצווה רבה ויקרה שכזו... "אף אני", סיים החתם סופר את דיבורו המופלא "מעולם לא זכיתי לקיים בפועל מצוות לא תעשה זו של איסור קבלת ריבית ועתה בזכות מצוות ההלוואה שקיימתי באדם זה וסייעתי בידו לצאת מן הסכך זיכוני מן השמיים במצווה עצומה זו לכן השתעשעתי באותו יהלום מתוך חביבות הידור המצווה הגדולה שהתגלגלה לידי!"

ע"פ טיב המעשיות

מספרים על מרן החתם סופר זצ"ל שהוא היה כותב את תשובותיו בהלכה בשעות הקטנות של הלילה, ואילו בשעות היום היה מתעסק בענייני הכלל. והנה, לילה אחד בשעה מאוחרת נשמעה דפיקה חרישית בדלת, כששמע החתם סופר את הנקישות החרישיות הללו אמר לעצמו מי יכול לדפוק בשעה מאוחרת כזו כנראה זהו עני המתבייש לבוא ביום... ומה גברה פליאתו כשפתח את הדלת והנה ראש הקהל הנכבד עומד לפניו בבושת פנים, הבין החתם סופר שדברים בגו ולא בכדי הופיע ראש הקהל בשעה כזו. מיד הכניסו לחדרו לשמוע מה בפיו. התיישב ראש הקהל והחל מתייפח בבכי ובמילים קצרות החל לתנות את צרתו הקשה: בתקופה האחרונה החלו עסקיו לרדת פלאים והפסדים גדולים רדפוהו בזה אחר זה ובתוך תקופה קצרה ירד מנכסיו והפסיד את כל רכושו ומעתה לא רק שנהיה לעני ואביון אלא אף בעל חוב גדול ואינו יודע מהיכן לפרוע את חובותיו הרבים. "יסלח נא לי רבנו על שנכנסתי בשעה זו. יודע אני כמה היא יקרה לרבנו" אמר האיש "אבל ההכרח לא יגונה ואני לא ידעתי את נפשי מרוב בושה וצער. אין איש בעולם שיודע את מצבי לאשורו. גם לבני ביתי לא סיפרתי. בטוח שאם חלילה יפורסם הדבר לנושים הרבים ירדפוני תכף עד חורמה, כדי להציל את ממוןם, שלא לדבר על הביזיונות הנוראים שיוטחו עליי ועל משפחתי. איני יודע את נפשי, מה לעשות במצב ביש שכזה? לאחר שהתחבטתי רבות בדבר, החלטתי לעת עתה לברוח חרש מן העיר לזמן ארוך. באתי עתה לברכת פרידה ולבקש מהרב שיתפלל ויעתיר בעבורי וכמובן לא לגלות הדבר לשום בריה שבעולם. לאחר ששמע החתם סופר את דבריו בכובד ראש, שקע זמן מה בהרהורים. לאחר כמה דקות תפס בידו של ראש הקהל הנכבד ואמר: "לא! לא בשום אופן אסור ליהודי להתייאר חלילה גם במצבים קשים השם יתברך בוודאי יעזור ויסייע בידכם!" "אך מה יכול אני לעשות" בכה האיש "הרי היום בבוקר אמורים להגיע אליי כמה סוחרים נכבדים כדי לגבות את חובם ואין בידי מאומה" "אם כן" פסק החתם סופר, "עליך לצאת מנאן ולעזוב את העיר! אולם במקום לברוח מן הכרם ולא לעשות מאומה תיסע תכף אל היריד הגדול המתקיים אתה בעיר הבירה והשם יהיה בעזרך". הגביר שמע וקיבל אך לא ידע כיצד יסע לסחור ביריד הענק ללא מצלצלים בידו... הוא הציג את שאלתו בפני רבו, הלא יריד זה שהרבי שלחני אליו נועד לעשירים גדולים... העסקים הקטנים שמה מתחילים בסכומים גדולים יותר, ואנוכי עתה נקי מכל נכסיי אף לא פרוטה אחת עמדי!" אמר לו החתם סופר "הקשב היטב, יש תחת ידי כעת סכום נכבד של 100 רייניש במזומן, אמנם אין זה סכום גדול אבל בטוחני שבשביל התחלה הוא טוב, ותוכל למצוא בו איזשהו עסק להתעסק בו! אלוה לך אפוא סכום זה עתה בתורת הלוואה ואם ירצה השם, כאשר ירווח לך, תפרע את החוב, ועתה הזדרז נא וצא תכף לדרךך!" ראש הקהל הודה לו מאוד על העידוד ועל העצה וההדרכה והרכין את ראשו להתברך. הרב הניח את שתי ידיו הקדושות על ראשו וברכו בברכת הדרך שיצליח בכל מעשיו ויהיה השם אלוהיו עמו. יצא ראש הקהל לדרך הארוכה ושם את פניו אל עיר הבירה כמצוות רבו. תכף בהגיעו אל העיר פנה אל היריד הגדול כמצוות רבו. מיד עם כניסתו אל היריד פנה אליו סוחר גדול ועשיר שהגיע זה עתה מהולנד. הוא לא הכירו ומעולם לא היה לו עמו עסקים. אך הוא כנראה מצא חן בעיני אותו סוחר והלה ביקש לסור עימו רגע הצידה. ניגשו אפוא השניים לפינה צדדית והסוחר ההולנדי פתח בהצעתו: "שמע נא יהודי יקר, אתה נראה לי אדם הגון ועשיר, הגעתי עתה מאמסטרדם בירת הולנד בספינה מלאה בכמות עצומה של סחורה מיוחדת - גרגירי קפה משובחים. ברם זה עתה קיבלתי מברק דחוף שעלי לשוב להולנד תכף ומיד. אין לי פנאי כעת להתעסק בסחורה זו. כפי שידוע לך, מחיר הקפה עומד לעלות בימים הקרובים באחוזים גדולים. ובהיותי נחפז לדרכי חפץ אני למכור מיד את כל הסחורה כולה". ראש הקהל הבין מיד שאין זו אלא ברכתו של צדיק שמלווה אותו, הוא נתן את הסכמתו העקרונית לעסקה. "אבל הבעיה היא" אמר לאיש שיחו "שאין לי כרגע אלא מאה רייניש בלבד והלוא מחירו של סטוק ענק של סחורה יקרה כל כך מגיע בוודאי לכמה רבבות". זו איננה בעיה ביטל הסוחר במחי יד! "בוודאי לא התכוונתי שתיתן את מלא הסכום העצום במזומנים, אלא כדרכם של סוחרים, משלמים בעת חתימת העסקה חלק מסוים במזומן ואת השאר זוקפים בהקפה. תן לי אפוא אתה סכום של מאה רייניש שבידך, הגם שהוא מועט ביותר ומן הישיר היה לשלם כדמי קדימה לכל הפחות 5000, אבל הואיל ואני סוחר ועל נאמנותך ובאשר הנני נחפז מאוד לדרכי אסתפק בזאת ותתן לי שטר חוב מסחרי (כמו הצ'קים הנהוגים בימינו) על שאר הסכום ותפרענו בחודשים הקרובים. העסקה סוכמה ונחתמה כדת וכדין. הספינה הגדושה על כל תכולתה הועברה לרשותו של ראש הקהל והסוחר אף רץ תכף לדרך להולנד. חלפו הימים ופתאום בבת אחת האמיר מחיר הקפה בכמה מאות אחוזים.

עשיתי פדיון ב"חסדי ינון" ונושעתי...

לבתי התגלתה בלוטה בצוואר, והרופאים חששו מאוד. הם הודיעו לנו שהיא תצטרך לעבור מספר בדיקות, ביניהן גם בדיקת ביופסיה. הדאגה והחשש היו גדולים מאוד. לפני שניגשה לבדיקות, פנינו ל"חסדי ינון" וביצענו "פדיון נפש", מתוך תפילה ובקשה שכל הבדיקות ייצאו תקינות, וכל החששות יתבטלו בעזרת השם. והנה, היום הגיעו התשובות, וישתבח שמו של הבורא - הכול יצא תקין, והחששות נעלמו כלא היו. אני פונה לשתף ולהודות מעומק הלב על חסדיו ורחמי המרובים...

ש.ג. מהמרכז

היום אני מתקשר לבשר בשורות טובות ברוך השם! הבן של חבר טוב שלי, בן 28, היה מעוכב שידוך במשך תקופה ארוכה. לאחרונה הוא פנה אליי וביקש שאעשה עבורו "פדיון נפש" ב"חסדי ינון", ואכן עשו לו והוא התחתן השבוע! בשעה טובה ובמזל טוב. במקביל, עשיתי גם לבת שלי "פדיון נפש" ב"חסדי ינון" ובסיעתא דשמיא סגרה וורט, והחתונה בעזרת ה' בעוד חודשיים. שירבו שמחות בישראל! זה היום עֲשֵׂה ה' נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בּוֹ ...

בעילום שם

הלכתי לבדיקה שגריתית לרופא עינים ושם נאמר לי שיש לי מחלה בשם גלוקומה, אפילו, שלח לי הפניה לעשות ליירז בעין ימין ולאחר מכן בעין שמאל. לפני שהלכתי לבדיקות, עשיתי "פדיון נפש" ב"חסדי ינון" (אני שומר עדיין את ההפניה). הגעתי למרפאות חוץ עשו לי שם צילומי עיניים וכל מדי בדיקות-או סי טי. לאחר הפדיון החלטתי ללכת לרופא מומחה. והגעתי אתמול לפיענוח אצל פרופסור של גלוקומה בעיניים. למה באת? הוא שואל אותי. לדעת מה התוצאה של הבדיקות-ענתי, והיתי בטוחה שישלח אותי ללייזר. "גברת... כל הבדיקות שלך תקינות לחלוטין, ואין לך גלוקומה..." בדק לי לחץ תוך עיני. "אין לך שום לחץ". זאת טעות... יש לך אפילו פחות מהרגיל. לכי לשלום... אין מילים להודות...

פ.פ. מודעין

למדתי נהיגה, וברוך ה' ניגשתי לטסט. לצערי, לא הצלחתי לעבור. אחרי הטסט השני, הבנתי שחבל על הכסף שאני משקיע שוב ושוב, והחלטתי שבעזרת השם, לפני הטסט הבא, אעשה "פדיון נפש" ב"חסדי ינון". האמת? קיוויתי לטוב, אבל לא תיארתי לעצמי מה יקרה. ניגשתי שוב לטסט - וישתבח שמו לעד - הרגשתי כאילו נולדתי עם ההגה ביד. לא רק שהרגשתי סייעתא דשמיא מדהימה, אלא שהטסט כולו התקיים דווקא במסלול שבו למדתי את רוב השיעורים שלי. חשוב להבין: זו דרך שבדרך כלל לא עושים בה סטסים, אלא רק עוברים דרכה בדרך לאזור המבחנים. ודווקא שם עשיתי את כל הנהיגה במבחן! התרגשתי מאוד, ומיד הרמתי טלפון להודות לבורא עולם ולספר על החסד הגדול שזכיתי לו.

י. ב מהצפון

סמא דחיי - הסגולה הטובה ביותר להצלחה

שמר פיו ולשונו שמר מצרות נפשו (ספרי בראשית)

כח הדבור המטבע באדם הנו נדבה גמורה לאדם

"מוצא שפתיה תשמר ועשית כאשר נדרת לה" אלהיה נדבה אשר דברת בפיה" (דברים כג, כד). ויאות יאמר ראוי לך לעשות שמירה מעלה אל המבטא הזה אשר בשפתיה, להבין ולהשקיל היתרון אשר לך בו. ועל כן תשתדל לעשות כל מה שתדור לקים מאמרה, לבל יתבטל ולשחת דבריה הנעימים. ויאות לך לעשות כן, יען כי היותך מדבר בפיה ובטא בשפתיה כל מה שתדבר, אינו טבע מטבע לך מכם הבריאה ככל שאר הפעולות אשר ביתר הנבראים, אבל היה זה נדבה גמורה ממנו יתברך ויתעלה שחפץ בטובו וחסדו ורב נדיבותו לתת לך כח הדבור, מבלי שום הכרח או חייב, ואם הוא עשה לך זה החסד, למה לא תשמרהו כאישון בת עין. ונהנת הטעמים בפסוק הוא סמכתני מאד בפרוש זה, כי מתוכם נראה שאמר לה' אלהיה נדבה היא גמורה מתאחדת בפני עצמה, ואינה קשורה עם מה שקדם לומר כאשר נדרת.]

יש דברים שאי אפשר לפרט, ודברים שהשתיקה יפה להם. יש מצבים שרק הקב"ה בכבודו ובעצמו יכול לתקן. במקרה שלנו, התמודדנו תקופה לא קצרה עם קשיים בשלום בית. עשינו פדיון נפש ב"חסדי ינון", ומאז, ברוך ה', חל שיפור משמעותי. אנו מתפללים שזכות הרבים תעמוד לנו, ובעזרת ה' נמשיך לראות שיפור והצלחה, ואף יותר מכך...

בעילום שם

בס"ד

מטבע הישועות
שר הצדיק

מטבע הישועות
שר הצדיק
מטבע הישועות
שר הצדיק

לפרטים בקו הישועות
1700-720-500

ארגון "חסדי ינון" עורך תיקון פדיון נפש

תיקון זה הוכח שפועל ישועות

פרטים בקו הישועות 1700-720-500

לזכוי הרבים - ניתן לשלוח סיפורי פדיונות

לפקס 077-2182992 או לוטסאפ 050-9580500. נא לציין שם וטל'. הפרטים נשארים במערכת או יפרסמו לפי בקשת השולח

באחד הימים שאל הרב אריה לייב, בנו של הגאון ה"חפץ חיים" זיע"א את אביו: "אבא, מה ניתן להשיב לאותם האנשים הטוענים, כי אין ראוי לתת צדקה אלא רק לחולים ומסכנים אשר אינם מסוגלים לעבוד, אולם לאותם שאינם עובדים בגלל הזנחה ועצלנות, למה שיחיו על חשבון הזולת, ועל חשבון עמלם וזיעתם של אחרים?" השיבו ה"חפץ חיים": "חכמינו אמרו בגמרא: 'ארבעים יום קודם יצירת הוולד מכריזים על האדם אם יהיה עני או עשיר. ובהתאם להכרזה ולגורל שהוכרז עליו, כך בדיוק נותנים לו כישרונות או טבע המידות. לאדם שנגזר עליו להיות עשיר, נותנים עם העשירות גם מלוא חפניים וזיוזות ומרץ, כדי שיוכל לצבור הון ועשירות כפי שנגזר לו. אבל מי שנגזר עליו להיות עני לא עלינו, הרי שיחד עם העוני נותנים לו מהשמים גם כבדות באבריו ועצלנות בחושיו. אדם זה, בגין עצלותו, מעדיף לאכול לחם יבש ולחיות בדוחק, ובלבד שלא יצטרך לעבוד קשה עבור פרנסתו. ואם כן מה לנו כי נלן על אותם עניים שעצלותם נובעת כביכול מקללת אלקים ולא מרוע לבם? אין ספק איפוא, כי מחוייבים אנו לעזור להם..." יש פעמים בהן אנו באים בטענה לאדם ומטיחים בו אשמה על חוסר הצלחה או עצלותו בדבר מסוים. "איך לא הצלחת? איך טעית? איך לא ראית? אילו הייתי במקומך לבטח הייתי פועל אחרת" אומרים. ובאמת, אם היית במקומו יכולת להצליח יותר, כי לך יש את הכישורים המתאימים לאותו המצב, לך יש את החכמה והזריזות... אתה פשוט נוצרת אחרת...אם נפציר באדם לקי ראה לקרוא את הכתוב בשלט, הוא יתבונן, יתאמץ ולא יצליח לקרוא, ואם שוב נפציר בו ונצחק עליו שיקרא, זה לא יעזור, אך אם נביא לו את המשקפיים הנכונים הוא יקרא בקלות...במקום להיות שיפוטניים כלפי האחר ניתן לו את העזרה שהוא צריך, נתקן אותו ולא נגרם לו השפלה נוספת... כי כל אדם נברא אחרת, עם חכמה וכישרונות המיוחדים רק לו. זכית לכישורים ומידות טובות? תמנף אותם לאחרים, תשפיע עליהם מהטוב שבך, כך תוכל לתת לאדם את המשקפיים הנכונים לו, כך תוכל להוציא אדם מכישלון להצלחה גדולה...

רונן קרמא

שו"ת הלכתי

מאת הפוסק הגאון הגדול רבי עמרם פריד שליט"א

שאלה: האם מותר לומר סליחות בערב (לאחר השקיעה) לפני חצות הלילה עם י"ג מידות?

תשובה: בין לבני אשכנז ובין לבני ספרד אין לומר סליחות אחרי שקיעה קודם חצות הלילה משום שאסור לומר י"ג מידות קודם חצות הלילה. וכתב המשנה ברורה: "אין לומר קודם חצות לילה שום סליחות ולא י"ג מידות בשום פנים לעולם חוץ מביום הכיפורים" עכ"ל. מקור: משנ"ב סימן תקסה ס"ק יב.

שאלה: האם מותר לאישה להגיד סליחות לפני חצות, והאם יש הבדל בזה בין גברים לנשים?

תשובה: בין שקיעת החמה לחצות הלילה אסור, ואין בזה הבדל בין גברים לנשים. מקור: משנ"ב סימן תקסה ס"ק יב.

שאלה: האם צריך להפסיק באמצע הלימוד, בכדי לומר י"ג מידות, כפי שצריך להפסיק לקדיש ולקדושה?

תשובה: אין חובה להפסיק. מקור: שו"ע סימן תקסה.

הערות והארות על הלכות אלו ניתן לשלוח למייל: 6191265@GMAIL.COM

יחסי ינון
"ועשו לי מקדש – ושכנתי בתוכם"

"בשעה טובה ומוצלחת, ב"חסי ינון" נפתח בימים אלו בית מדרש ע"ש הצדיק המלובן ר' ינון חורי זצוק"ל

זכות נדידה וחד – פעמית! להיות שותפים בדקמה –

ניתן להקדיש ולהנציח:
לעילוי נשמת | לרפואה שלמה | להצלחת המשפחה | ארון | ש"ש | ספסלים | סנדלים | ספרי קודש | שולחנות
כל תרומה נדבך נטף בבניין מקדש סקט, במיוחד בימים קשים אלו...

לתרומות והקדשות:
050-9580500 1700-720-500
או חשב' 3640582-בנק הדואר 09- סניף 01 (נא לציין עבור מה)

המשך מטעמים לשולחן: פנה שמאלה לכוון הרחוב, וכאשר הגיע סמוך לשער הגינה החיצוני, סטה ממסלולו, ובמקום לפנות ימינה לעבר שער היציאה, פנה שמאלה לכוון הבית, עלה על שתי המדרגות הנמוכות ונכנס לתוך בית הרבי, דרך הכניסה הראשית. הקהל הדומם היה כה מופתע, עד שהביט בנעשה באלם, וצעד אף הוא פנימה, הסבל התקדם אל תוך הפרוזדור ימינה, אל עבר המטבח, חצה אותו ויצא אל ההול שמאחוריו, שחלונותיו פונים אל הגינה. שם הניח את המטלטלים ופנה ואמר למשפחה: "הרב צווה שכאן תתגוררו ומן המטבח הזה שמאחורכם תאכלו". או אז חיך לעבר החסידים כגיבור ראשי בפעולת הטעיה מוצלחת, הפטיר שלום ויצא, מבלי לדרוש שכר על עבודתו. הרבי, שהבחין בעינים השואלות שתלו בו החסידים, אמר מיד: "הפליטים הללו, אחינו הם, הם נמלטים מן האש, ומחפשים מקלט בתוכנו, כך צריך לעשות להם, לא ברחוב, לא במרתף ולא בבתי ספר! כאן, אתנו עמנו בביתנו!" ואכן, שבועות מספר התגוררה המשפחה בתוך אותו החדר. במשך הזמן הם השתלבו באוירה, חבשו כסוי לראשם, הצטרפו לתפילה, ובעקב שמרו על השקט ועל הפרטיות בבית הרב, בהבינם היטב את החסד הגדול שגמל עמם.

ומתוך האור

לרפ"ש, שמירה והגנה לכל עם ישראל ובכללם החיילים, הפצועים והחטופים ושכולם יחזרו לשלום בריאים ושלמים

הפרשה המצוירת

// מתוך מדור "מטעמים לשולחן" //

לע"נ נח בן טראקי ז"ל, יסמינה בת מסעודה ז"ל, יהושע בן עזיה ז"ל, רחל בת פלילה ז"ל, יעקב בן רוזה ז"ל, אמילי בת רוזה ז"ל, צבי בן אילנה ז"ל, יורם בן אסתר ז"ל

לפרסום והקדשה ניתן לשלוח לפקס 077-2182992 או לטלפון 1700-720-500. הארות והערות יתקבלו בברכה...

ניתן לתרום ל"יחסי ינון" בכרטיס אשראי בקו הישועות 1700-720-500 ובבנק הדואר חשב' 3640582 ע"ר 580437440